

*Novadniece –
mākslas zinātniece,
kultūras darbiniece*
IVETA DILLE

***Iveta Dille dzimusi 1961.gada 24.februārī
Gulbenes rajona Lejasciemā. Mācījusies
Lejasciema vidusskolā.***

Kopā ar vecāko brāli

*Iveta Gulbenes mūzikas skolā apguva
klavierspēli*

Pirmie zīmējumi pamatskolas laikā

1980.gadā iestājās Teodora Zaļkalna Latvijas PSR Valsts Mākslas akadēmijā. 1985.gada decembrī beidza mākslas vēstures un teorijas specialitāti un ieguva mākslas zinātnieka kvalifikāciju. Iveta fotogrāfijās ar savām kursa biedrenēm

Jau no 1985.gada augusta Iveta sāka strādāt Alūksnes Novadpētniecības un mākslas muzejā. Paralēli strādāja Alūksnes 1.vidusskolā par skolotāju. Neilgu laiku strādājusi Siguldas Novadpētniecības muzejā. No 1988.gada novembra atgriezās muzejā par pieminekļu inspektori, aktīvi popularizēja un kaismīgi aizstāvēja mūsu kultūras mantojumu, lasīja lekcijas, publicējās vietējā laikrakstā. Rīkoja pirmās Kultūras mantojuma dienas mūsu rajonā.

Kad tavu pāridarījumu kauss
būs pilns līdz malām,
Es uzrakstīšu skumju vārsmu,
Un milas stāsts būs nodziedāts
līdz galam.

Kad tavas domas sapīšu es
ilgu pīnēs,
Būs sapņiem gals.
Un atdusēs tie atmiņās un
senās tīnēs.

Kad pazudušu smaidu meklēsi
vēl rūpju krastā,
Mans karogs pacelts būs
jau augstu mastā.
Es salītes atsiešu
Un pārpeldēšu citā krastā.
9.01.95.

***Sava vieta Alūksnes literātu izdevumā «Ezerlāse» ir arī
Ivetai***

Tas, ka tev nav ne nieka,
Nozīmē - pieder tev viss,
Dzīves lielākā balva
Ielikta rokās vīz.
Saņemta labākā alga -
ne gaidi, ne gaida,
ne krāpj,
Tev vientulība uz galda -
ne raudāt vairs, smieties,
ne sāp.
Dievs mīlējis Tevi visvairāk
Tev dzīvot un mīlēt,
un skumt,
būt kopā ar sevi starp daudziem,
Bet dvēselē vientulim būt.

26. 01. 94.

Dzīves zālē
Skan likteņa spriedums -
Skarbs un augstāk
nav pārsūdzams -

Starp Tevi un Mani
Ir vienkārši NEKAS

Un caurvēja
durvis skan...

26. 01. 94.

Svece vientulību
atšķaidz ar maigu ēnu.
Sajauc balto, melno -
vienā pusnaktis krēslā.
Apsēžos es savā mīksti cietā
Vienīgajā koka krēslā -
Vientulību izbaudīt,
ar sveci sajaucoties
kopā vienā ēnā.

26.01.94.

Mans augums tikai tavās
rokās zied,
Kā kalna galā smilgās
vēja dziesma.
To kurlām ausīm nedzirdēt
Un neslimot ar zilās debess
krāsu acīs.
Ir pļavai šodien balti
bitēm pilno ziedu svētki
Un bērzam lapas san
ar sudrabainu krāsu.
Ko gan es atkal šodien
gari stāstu...
Tik maigas tavas lūpas
Kā bites spārma vēziens
gaisā.

26. 01. 94.

Kā bišu strops
Es domām dūcu pilna
Un baidos pavasara -
spietotgribēšanas brīža.

26.01.94.

Man krūtīs tāds plašums,
Ka varētu visu pasauli
apmiļot.
Bet tu par to pasmietos.

Man sirdī tāds miļums,
Ka varētu visiem tos
labākos vārdus pasacīt,
Bet tu tikai pasmietos.

Man lūpās tāds maigums,
Ka varētu visu pasauli
noskūpstīt.
Tu, protams, smietos par to.

Un sabrūk visas sajūtas
lielajā miskastē.
Kāda asara virsū jāuzraud,
Lai veidojas kompostkaudze,
Varbūt saimniecībā noderēs.

Kā kalendārlapas
Es dienas kaisu
Un vējš tās kopā ar sniegu maisa.

Sāpes pieskaras plecam
Un asara iemīlas aci
Ko gan likten's var sacīt?
Skumjas dvēselei kroni sāk vīt
Un uzliek to galvā
Kā draugam vecam.

Es dienas vējā kaisu...
Un vējš tās tālāk nes,
sniegā maisot
Sāpju pieskāriens plecam
Un asara iekvēlo milā
uz aci.

Kur piedzimst diena,
Nakti apēdot līdz matu galiem,
Es tevi satiku
Starp marta saules stariem
Sirds?
Lāstekā - pret zemi triekta,
Sāp drumslas vien,
Un atmirdz varavīksnes krāsās
lauzti stari,
Es melos paslēpjos -
ka neredzīgas manas acis
Vēl tālāk domās ceļus
eju
Un pazaudēties maldu brikšņos
ceru,
Lai netiktos ar smīnu
Tavā sejā.

03. 03. 94.

Lāses ar palodzi tiekas
Nakts lietū...
Bērza ēna dejo ar sienu
Vēja valsi...
Radio atdodas džezam,
Klusumu izdzerot sausu
Es dienas nogurumā
tikos
Un meklēju dvēselei
Zudušo balsi.

28. 08. 94.

Augusta krāsa pļavā,
Dvēselē skumjas plaukst.
Gribētos pakāpties kalnā,
Pakājē - dadži aug,
Debesis uzzied rietā,
Pīlādži nosarkst līdz
galotnēm,
Lapas mulsumā izbalē -
Vasara palēnām aiziet
Rudens ābolos briest
Krit zemē pakšķēdams.

9. 08. 95.

"Katram mākonim
Zelta maliņa"
Kādi banāli vārdi
tiek skandēti

Katram mākonim
zelta maliņa -
patī ar savām
acīm redzēju
caur lapegļu aleju
Trapenē
caur... autobusa
logu

9. 08. 95.

Kapa krusts klusēdams kapsētā
rūs

Neuztraucies, draudziņ,
Tev daudz kas vēl būs.

Cerības, ilgas un diena ikviena
Tevi pie dzīves un nelaimēm
sien.

Paies, paies viss -
nieki tik vien.

Kapa krusts pasmīn un
tālāk rūs -

Neskumsti - viss Tev dzīvē
reiz būs

Norims un... aizmirsts
tiks kopā ar mums.

Tēka
 "No rietumiem Alūksnes pusē ieradusies daelks vīri
 kas aplenkusi pilsvalmi, esera krastā un grūbjuši to ienest.
 Latvisu narotāji unijusies drosmīgi. Tacu atradies kāds
 modevejs, kas daelks vīriem parādījis pils slepenos vārtus.
 Nanti, kad vīri gulēja, daelks vīri iebrukusi pili. Vir-
 saitis, redzēdams ka pretoties neltigi, pats ar savu roņu
 pili 'audedzinājis, un visi gājusi, beju. Sadegušie kara-
 nūnu dvēseles pārvērtušas par baltām dūjām un lidi-
 nājūšas ap modegušu pili. Daelks vīri esera satā sā-
 kusi būvēt savu pili, bet, cik pa dienu uacēlusi,
 dūjas pa nakti noprostījušas. Tad rāds, iestāvēti,
 Pils cēlāji rānākuši kopā apsprieduši un nolēmuši,
 ka mūris vajag iemūrēt, nēvānīgu jaunavu, lai
 silna nūbūktu. Kems no daelks vīriem aizgājis
 pē zemniekiem kas turuma gēvāluši sūnu, un
 prasījis, vai kāda no meiti

Vetas Dilles rokkraksts

Raj.
Auditorija → tot. mācības ruļot.
 (speciāla auditorija)
 Ideja, ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar}
 (ja pārrain java, ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar}
 (lep. + tautas tērp., orn.)
MERKĻI, i) st. ande. ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar}
TEMA: "Novada tautas tērpis."
 (Inament, krāsa).

Novise. (EPIZODĒS):
 * nanānāna, ieparistīnāšana,
apstādīnāšana, dot vārdu
 1) epizode → stāsts te samana par
 (leucija → 3 aspektas) ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar} ^{nietais, kur ir, ierīstis ar}
 1) leucija tērpis - nietais, kur ir, ierīstis ar
 2) tautas tērpis un krāsa
 3) tautas tērpis un ornament.
 + radāmais materiāls.
 2) samana par tautas tērpis
 (iep. ar ko nodarb.) nietais, kur ir, ierīstis ar
 ko nietais, kur ir, ierīstis ar nietais, kur ir, ierīstis ar nietais, kur ir, ierīstis ar

**1995.gada 13.oktobrī
Iveta Dille gāja bojā
autoavārijā**

Atvadu vārdi Ivetai

*bet tālumā dzērves
trīs saucieni
treju atbalsu nebūs un
brīnumi nenotiek
kailajos ābeļu zaros
neviena ābola vairs
līst lietus un ienākas vientulība*

Tavā aiziešanas dienā - 13. oktobrī - skaļi
kliedza dzērves, aizsaukdamas Tevi līdz Lielajā
Klusumā...

Šodien uz Tava rakstāmgalda muzejā asaro
svece. Tā mums visiem atgādina Tevi, kas tik
ļoti milēja silto un miļo sveču gaismu.

Pēdējā laikā Tu ļoti steidzies, strādāji un bez atlikuma atdevi sevi darbam.

Tava pēdējā vasara pagāja, gan ar riteni, gan kājām mērojot tuvākus un tālākus ceļus, lai
apzinātu rajona vēstures pieminekļus. Tapa raksti avīzei.

Vēl pavisam nesen Tu savus kolēģus no muzeja aicināji līdz uz Koka mantojuma dienām
Gaujienā. Tajā saulainajā svētdienas ritā Pili Tu kārtoji rudens ziedu pušķus, ko aizvest gau-
jieniešiem, priecājies par skaisto rudens dienu un ļoti uztraucies, vai viss izdosies, kā esi
iecerējusi. Izdevās, jo klāt kā vienmēr bija daļiņa Tavas sirds. Palšu muižā Tevis līdzatves-
tajos svečturos dega sveces un Tu mājasmātei sacīji, ka šos svečturus Tu izmantojot ipašos
gadījumos.

Šovasar Tu piepildīji senu ieceri iekārtot izstādi par Fitinghofu dzimtu un Jauno pili, kas
ir daudzu darba gadu rezultāts. Tevi gandarīja zemūdens arheologu pētījumi Alūksnes ezerā.

Bet Tavs pirmais darbs Alūksnes muzejā bija Leo Kokles dzīvei un daiļradei veltīta izstāde.
Pie šīs tēmas Tu gadu gaitā atgriezies vairākkārt. Šogad viņa dzimšanas dienas atceres brīdī
Tu teici savādus vārdus: "Es atvados no Koklītes ar sajūtu, ka pie tēmas par viņa dzīvi
vairs neatgriezīšos." Vai tā bija Tava nojauta, ka jums abiem pavisam drīz būs jāsatiekas?

Ivetiņ, mums ļoti pietrūks Tevis - ārēji trauslas, bet garā ļoti stipras, kurai vienmēr bija laiks
uzklausīt ikvienu, kuram sāpēja sirds vai gribējās izrunāties.

Pateikt Tev ardievas un pavadīt pēdējā ceļā uz Lejasciema kapiem
aicinām sestdien, 21. oktobrī, pulksten 12 Alūksnes muzejā, Pils ielā 74.

Alūksnes novadpētniecības un mākslas muzejs

Tas, ka tev nav ne nieka,
Nozīmē - pieder tev viss,
Dzīves lielākā balva
Ielikta rokās viz.
Saņemta lielākā alga -
ne gaidi, ne gaida,
ne krāpj,
Tev vientulība uz galda -
ne raudāt vairs, smieties,
ne sāp.
Dievs mīlējis tevi visvairāk,
Tev dzīvot un mīlēt un skumt,
būt kopā ar sevi starp daudziem,
Bet dvēselē vientulim būt.

Dzīves zālē
Skan likteņa spriedums -
Skarbs un augstāk
nav pārsūdzams -

Starp Tevi un Mani
Ir vienkārši NEKAS

Un caurvējā
durvis skan...

Svece vientulību
atšķaida ar maigu ēnu.
Sajauc balto, melno
vienā pusnakts krēslā.
Apsēžos es savā mīksti cietā
vienīgajā koka krēslā -
Vientulību izbaudīt,
ar sveci sajaucoties
kopā vienā ēnā.

Kapa krusts klusēdams
kapsētā rūs.
Neuztraucies, draudziņ,
Tev daudz kas vēl būs.

Cerības, ilgas un diena
ikviena
Tevi pie dzīves un nelaimēm
sien.

Paics, paics viss -
nieki tik vien.
Kapa krusts pasmin
un tālāk rūs -
Neskumsti - viss Tev dzīvē
reiz būs.
Norims un... aizmirsts
tiks kopā ar mums.